

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/10/2023
Identifikačné číslo spisu:	9522100199
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9522100199.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovanej PhDr. W. P. pre pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí 12. novembra 2024 v Bratislave, o odvolaní obžalovanej PhDr. W. P. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica z 8. augusta 2023, sp. zn. 13T/8/2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku
obžalovanú PhDr. W. P., nar. XX. E. XXXX v T., trvale bytom C. XX/XX, XXX XX C.,

u z n á v a z a v i n n ú , ž e

-dňa 26. apríla 2018 v časovom rozpätí od 08:00 hodiny do 08:17 hodiny na vopred telefonicky dohodnutom a obvinenou iniciovanom osobnom stretnutí so živnostníčkou F. T., sídlom A., U. XXX/XX, IČO:XXXXXXXXX, s ňou prejedнала a následne jej poskytla radu vo vzťahu k vykonaniu opravy a dodatočného urgentného dodania listinných podkladov vo veci ňou podanej Žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť podľa § 49 zákona číslo 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene, a doplnení niektorých zákonov, zo dňa 26. marca 2018, ktorá jej písomnosťou číslo 2017/OAOTPaESF/50786 zo dňa 20. apríla 2018 bola povereným zamestnancom úradu práce z dôvodu nedostatku bodov za regionálny aspekt zamietnutá, pričom v nasledujúci deň 27. apríla 2018 po dodaní potrebných dokumentov ako prílohy dotknutej žiadosti s menovanou živnostníčkou uzatvorila Dohodu o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť podľa § 49 odsek 6 zákona číslo 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, číslo 18/06/049/3/NP PZ VAOTP-3, v súvislosti s čím v časovom rozpätí od 13:34 hodiny do 13:37 hodiny na sekretariáte číslo dverí 529 nachádzajúcom sa na 5. poschodí administratívnej budovy sídla Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany prijala ako úplatok presne nezistené množstvo zeleniny, konkrétne papriky, rajčiny a red'kovky v bielo - čiernej igelitovej taške,

-dňa 16. mája 2018 v časovom rozpätí od 12:27 hodiny do 12:36 hodiny prijala biele víno neznámej značky v hodnote najmenej 5,-Eur a presne nezistenú čokoládu v darčekovej taške ako úplatok od Bc. H. H. (o vine ktorého bolo rozhodnuté rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok spisovej

značky 5T/14/2021 zo dňa 21. decembra 2021) za pomoc pri riešení jeho situácie vo veci správneho konania, ktoré úrad práce voči nemu začal v súvislosti s jeho vyradením z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že odmietol ponuku vhodného zamestnania, v zmysle ktorej pomoci obvinenej na základe ním doručeného písomného vyjadrenia vydal dňa 24. mája 2018 poverený zamestnanec úradu práce pod číslom konania PN2/OSO/ZAM/2018/8923 rozhodnutie o zastavení dotknutého konania podľa § 30 odsek 1 písmeno h) zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov,

t e d a

v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo pre seba prijala úplatok a čin spáchala ako verejný činiteľ,

č í m s p á c h a l a

pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024.

Za to jej

u k l a d á :

Podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 jej výkon trestu podmienene o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 jej u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 jej u k l a d á aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie v orgánoch verejnej moci na dobu 2 (dvoch) rokov.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej tiež „Špecializovaný trestný súd" alebo „súd prvého stupňa") rozsudkom z 8. augusta 2023, sp. zn. 13T/8/2022 uznal obžalovanú PhDr. W. P. (ďalej tiež „obžalovanú") za vinnú z pokračujúceho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že:

-dňa 26. apríla 2018 v časovom rozpätí od 08:00 hodiny do 08:17 hodiny na vopred telefonicky dohodnutom a obvinenou iniciovanom osobnom stretnutí so živnostníčkou F. T., sídlom A., U. XXX/XX, IČO: XXXXXXXX, s ňou prejedнала a následne jej poskytla radu vo vzťahu k vykonaniu opravy a dodatočného urgentného dodania listinných podkladov vo veci ňou podanej Žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť podľa § 49 zákona číslo 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene, a doplnení niektorých zákonov, zo dňa 26. marca 2018, ktorá jej písomnosťou číslo 2017/OAOTPaESF/50786 zo dňa 20. apríla 2018 bola povereným zamestnancom úradu práce z dôvodu nedostatku bodov za regionálny aspekt zamietnutá, pričom v nasledujúci deň 27. apríla 2018 po dodaní potrebných dokumentov ako prílohy dotknutej žiadosti s menovanou živnostníčkou uzatvorila Dohodu o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť podľa § 49 odsek 6 zákona číslo 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, číslo 18/06/049/3/NP PZ VAOTP-3, v súvislosti s čím v časovom rozpätí od 13:34 hodiny do 13:37

hodiny na sekretariáte číslo dverí 529 nachádzajúcom sa na 5. poschodí administratívnej budovy sídla Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany prijala ako úplatok presne nezistené množstvo zeleniny, konkrétne papriky, rajčiny a reďkovky v bielo - čiernej igelitovej taške,

-dňa 16. mája 2018 v časovom rozpätí od 12:27 hodiny do 12:36 hodiny prijala biele víno neznámej značky v hodnote najmenej 5,-Eur a presne nezistenú čokoládu v darčekovej taške ako úplatok od Bc. H. H. (o vine ktorého bolo rozhodnuté rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok spisovej značky 5T/14/2021 zo dňa 21. decembra 2021) za pomoc pri riešení jeho situácie vo veci správneho konania, ktoré úrad práce voči nemu začal v súvislosti s jeho vyradením z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že odmietol ponuku vhodného zamestnania, v zmysle ktorej pomoci obvinenej na základe ním doručeného písomného vyjadrenia vydal dňa 24. mája 2018 poverený zamestnanec úradu práce pod číslom konania PN2/OSO/ZAM/2018/8923 rozhodnutie o zastavení dotknutého konania podľa § 30 odsek 1 písmeno h) zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

Špecializovaný trestný súd za tento trestný čin uložil obžalovanej podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorú na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona jej taktiež uložil trest zákazu činnosti, a to zákazu výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie v orgánoch verejnej moci na dobu 2 rokov.

Proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala obžalovaná v zákonnej lehote, teda riadne a včas, prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie (zahlasené na hlavnom pojednávaní 8. augusta 2023) pre nesprávnosť všetkých jeho výrokov, ako aj pre nesprávnosť postupu, ktorý týmto výrokom predchádzal.

Písomné dôvody odvolania doručené 21. augusta 2023, obžalovaná doplnila podaním z 8. septembra 2023, pričom obe boli podané prostredníctvom jej obhajcu.

Úvodom písomných dôvodov odvolania obžalovaná poukázala na opätovný výsluch svedka H. H., ktorá podľa jej názoru opäť trpí nezákonnosťou. Poukázala na to, že 8. augusta 2023 bolo súdom nariadené hlavné pojednávanie, na ktoré bol predvolaný svedok H. H. (ďalej tiež ako „svedok H.“). Po zákonom poučení svedka H. najmä podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, tento svedok uviedol, že: „Poučení som porozumel. Ja mám obavu, že môžem byť zase trestne stíhaný, preto využívam právo a vo veci odmietam vypovedať. Ja som vypovedal už na minulom hlavnom pojednávaní a moja pamäťová stopa nesiahá tak dlho, aby som sa vedel rozpamätať na skutočnosti z roku 2018. Všetky skutočnosti som uviedol na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní." Obhajoba tvrdí, že u tohto svedka neboli splnené zákonné podmienky podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na akceptáciu svedka odprieť vypovedať, čo priamo na hlavnom pojednávaní namietli. Obžalovaná tvrdí, že obava, že môže byť zase trestne stíhaný je právne nemožná, a to z dôvodu zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci). Skutočnosť, že odopretie vypovedať má vyplývať z obavy, že by bol zase trestne stíhaný, teda za trestný čin podplácania podľa § 331 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona je zrejmé i z odôvodnenia rozsudku súdu, ktorý na strane 6 uviedol, že: „Keďže svedok H. H. bol odsúdený rozsudkom špecializovaného trestného súdu č. k. 5T/14/2021 zo dňa 21.12.2021 pre zrkadlový skutok kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 331 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorý sa týkal skutku v bode 2 obžaloby na peňažný trest v sume 500,- Eur je osobou, ktorá má dispozičné právo odmietnuť vypovedať v zmysle ustanovenia § 130 ods. 2 Trestného poriadku, a teda že by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe". Súd prvého stupňa opätovným nezákonným postupom porušil právo obžalovanej na obhajobu. Prvýkrát tým, že nezákonným postupom svedok H. na hlavnom pojednávaní 18. júla 2022 nezložil prisahu svedka podľa § 265 ods. 1 Trestného poriadku, čím bol „vykonaný" dôkaz (výpoveď svedka) procesne nepoužiteľný a druhýkrát tým, že za dôvod odopretia vypovedať považoval nielen dôvod, ktorý nie je obsahom § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ale i vymyslený dôvod, ktorý je priamo v rozpore s čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže svedok H. už nemôže byť opätovne trestne stíhaný, neexistuje ani obava z takéhoto

trestného stíhania, a teda tento svedok nemohol odoprieť vypovedať a vypovedať mal. Súd prvého stupňa teda, po zistení, že neexistuje dôvod na odopretie vypovedať mal zabezpečiť jeho povinnosť vypovedať i uložením poriadkovej pokuty. Postupom súdu prvého stupňa sa obžalovanej znemožnilo odstraňovať rozpory, a to podaním návrhu na predloženie jeho skoršej výpovede, a to zápisnice o výsluchu svedka H. z 20. apríla 2021, ktorá bola čítaná na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku. Vzhľadom k tomu, že ide o závažné procesné pochybenie súdu prvého stupňa v postupe pri výsluchu svedka.

Jediným dôvodom, pre ktorý by mohol svedok H. odoprieť vypovedať je obava z trestného stíhania, avšak z iného dôvodu a to, že po zákonom poučení v prípravnom konaní klamal, alebo by po zákonom poučení klamal na súde (na hlavnom pojednávaní). I bez zistenia tohto dôvodu, ktorý by sám osebe bol dôvodom na odopretie výpovede, je podľa názoru obhajoby zrejmé, že svedok H. je nedôveryhodný o to viac, ak uvádza, že jeho pamäťová stopa nesiahá tak dlho, aby sa vedel rozpomätať na skutočnosti z roku 2018.

Je tak možné si položiť otázku, aká bola jeho pamäťová stopa 20. apríla 2021, kedy vypovedal v procesnom postavení svedka, ktorého výpoveď bola nielen klamlivá, ale najmä zmätočná, čo musel „odstraňovať“ vyšetrovateľ prehraním obrazovo-zvukových záznamov. Napriek tomu si svedok nepamätal, a ak pamätal, tak uvádzal nemožný, zmätočný a klamlivý priebeh skutkového deja.

Obžalovaná ďalej namietala, že súd prvého stupňa sa nezaoberal jej námietkami. Naďalej tvrdí, že súd v rozpore s uznesením odvolacieho súdu, ktorým ho zaviazal, aby sa dôsledne zaoberal námietkami v doplnení dôvodov odvolania proti rozsudku v prvom skrutíni, tak tento sa nimi nezaoberal buď vôbec, alebo len formálne. Je presvedčená, že súd prvého stupňa konal v rozpore s § 241 ods. 1 Trestného poriadku, pretože ani len teoreticky a už vôbec nie prakticky, nemohlo zo strany súdu dôjsť k dôslednému preskúmaniu obsahu spisu, ktorý mal vyše 1700 strán v priebehu najviac 2 pracovných dní.

Je zrejmé, že obžaloba bola súdu prvého stupňa doručená 21. júna 2022 a už v priebehu 23. júna 2022 bol nariadený termín hlavného pojednávania. Obžalovaná tvrdí, že zo strany súdu išlo o čisto formálny postup a nariadenie hlavného pojednávania bolo výlučne prvým a jediným vybraným spôsobom rozhodnutia pri preskúmaní obžaloby, hoci ide v predmetnom ustanovení až o posledný spôsob rozhodnutia, a táto postupnosť pri preskúmaní obžaloby nebola a ani nemohla byť dodržaná. Inak by súd prvého stupňa musel odmietnuť obžalobu pre závažné procesné pochybenie, najmä porušenie práva na obhajobu v prípravnom konaní, spočívajúcom v nezákonomnom postupe vyšetrovateľa a tolerovaní nezákonnosti (ne)rozhodnutia vyšetrovateľa prokurátorom.

Súd na túto námietku obžalovanej prakticky nereagoval a nedal adekvátnu odpoveď na jej rozsiahle námietky k nezákonnosti prípravného konania, a to najmä k tvrdenej manipulácii vyšetrovania vyšetrovateľom, ako aj svojvoľným, účelovým a manipulatívnym konaním operatívnym zamestnancom voči obžalovanej v prípravnom konaní, nezákonnému (ne)konaniu dozorujúceho prokurátora, ktorý sa nevysporiadal s nezákonným postupom vyšetrovateľa, ktorý 23. júna 2021 pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, v zázname o preštudovaní spisu obhajcom, ktorý návrh obhajoby o zastavení trestného stíhania z dôvodu jeho nezákonnosti, v rozpore so zákonom zamietol. Má za to, že k porušeniu práva na obhajobu došlo tým, že doposiaľ nebolo o návrhu na zastavenie trestného stíhania rozhodnuté jediným oprávneným subjektom, a to prokurátorom. Obžalovanej nebolo doposiaľ oznámené, respektíve doručený rovnopis uznesenia, ktorý sa jej priamo dotýka. Podanie obžaloby nie je týmto rozhodnutím, je podanou predčasne, pričom doposiaľ existuje, prokurátorom a súdom, tolerované nezákonné „rozhodnutie“ vyšetrovateľa.

Odvolateľka ďalej tvrdí, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s namietanou nezákonnosťou obrazovo-zvukových záznamov a záznamov telekomunikačnej prevádzky, ktoré vyvracajú jej vinu. Súd prvého stupňa síce argumentuje, že obrazovo-zvukové záznamy boli získané na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie, avšak tento bol vydaný na základe návrhu prokurátora, ktorý ho podal na základe podnetu vyšetrovateľa. Podnet vyšetrovateľa bol účelovo, výlučne a zaujato spracovaný v neprospech

obžalovanej na základe svojvoľných domnienok a hypotéz v rozpore so skutočnosťami uvádzanými v úradných záznamoch operatívneho zamestnanca H. T.. Tento na hlavnom pojednávaní 18. júla 2022 (svedecká výpoveď I. T., ktorá uviedla, že sú s H. T. priatelia najmenej od januára 2017) vypovedal, že konal aj v rozpore s § 48 ods. 3 písm. i) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Podľa názoru obžalovanej uvedeným postupom nebol dodržaný princíp nezaujatosti, ktorý je základným princípom spravodlivého konania, čo je v rozpore s ústavným právom obžalovanej na spravodlivé konanie. Navyše argumentácia súdu prvého stupňa, že obrazovo-zvukové záznamy boli získané na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie, vôbec automaticky neznamená, že sudca pre prípravné konanie sa vydaním predmetného príkazu vysporiadal s nezákonnosťou konania, ktoré mu predchádzalo.

Odôvodnenie súdu prvého stupňa o zákonom vyhotovení obrazovo-zvukových záznamov a záznamov telekomunikačnej prevádzky na základe vydaných príkazov podľa § 114 ods. 1 Trestného poriadku a § 115 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré majú obsahovať konkrétne skutočnosti (tieto súd vôbec neuviedol), nie je riadnym odôvodnením a dôsledným vysporiadaním sa s námietkou obžalovanej.

Rovnako sa súd prvého stupňa nevysporiadal s namietaným nezákonným zamietnutím návrhu na zastavenie trestného stíhania vyšetrovateľom po vznesení obvinenia a toleroval nezákonnosť prípravného konania prokurátorom, ktorý má vykonávať dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní, čím došlo zo strany súdu k porušeniu zásady rovnosti strán.

Ďalej obžalovaná dôvodila, že „súd sa nevysporiadal s namietanou časťou skutkovej vety skutku 2 obžaloby (Sociálna poisťovňa) a nezdôvodnil tak ani jej vypustenie súdom vo výrokovvej časti rozsudku, čo má vplyv i na (ne)preukázanie spáchania skutku 2 obžalovanou." Poukazuje na tú skutočnosť, že vyhlásený rozsudok bol i s touto časťou. Ihneď po vyhlásení rozsudku požiadala o vyhotovenie kópie zvukového záznamu, pretože chcela porovnať výrok vyhláseného rozsudku (ktorý obsahoval „Sociálnu poisťovňu“) s výrokom písomného vyhotovenia, ktorý bude doručovaný. Obžalovanej a obhajcovi boli doručené zvukové záznamy, avšak údajne z technických príčin došlo k vymazaniu časti zvukovej nahrávky vyhlasovania rozsudku, čo nemožno považovať, podľa jej názoru za náhodu.

Obžalovaná ďalej namietala, že „súd jasne a presvedčivo neodôvodnil uloženie trestu 5 rokov nepodmienečne, a ak odôvodnil, tak zmätočne a vzájomne sa vylučujúco a neprípustne s uvádzaním skutočností, ktoré sú v rozpore so zásadou prezumpcie neviny". Tvrdí, že súd pri úvahách o druhu a výmere trestu nepostupoval v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona a nemal na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru represie s prevenciou.

Uloženie trestu súd odôvodnil najmä tým, že obe obžalované chceli porušiť Trestným zákonom chránený záujem, čo nie je pravdou, pretože úmysel sa im nielenže nepreukázal, a to ani v prípravnom konaní, a ani v konaní pred súdom. Takto uložený trest obžalovanej, a to len v prípade preukázania viny bez akýchkoľvek pochybností, je absolútne neprimeraný a neadekvátny. Z chronológie trestného stíhania vyplýva, že toto je vedené proti nej už viac ako 4 roky (a takmer 5 a pol roka od údajných skutkov), čo s prihliadnutím na skutkovú a právnu stránku vecí, ktorú nemožno označiť za nijako zložitú, treba vyhodnotiť za neprimerane dlhú dobu, o to viac, ak obžaloba bola podaná až rok po preštudovaní spisu podľa § 208 Trestného poriadku (čo samozrejme má vplyv i na pamäťovú stopu, nielen svedka H., ale i akéhokoľvek iného svedka). I v kontexte týchto skutočností a vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, je nanajvýš potrebné pri ukladaní trestu, i to len v prípade preukázania viny bez akýchkoľvek pochybností, aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, a teda obžalovanej uložiť trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne považuje tak odvolateľka v danej situácii za absolútne neadekvátny a neproporčný.

V danej súvislosti obžalovaná poukázala na svoj vek, na skutočnosť, že doposiaľ viedla a vedie riadny život, nebola súdne trestaná a nie je vedená ani v evidencii priestupkov. Uviedla tiež, že odmieta obsah

správy o povesti z obce C.. Na základe uvedeného je teda možné od obžalovanej, v prípade uznania viny očakávať, že i podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe splní svoj účel.

Vo vzťahu k osobným pomerom obžalovaná uviedla, že je ťažko zdravotne postihnutá od 04/2014, rovnako ako jej manžel, ktorý je osobou ťažko zdravotne postihnutou od 03/2010. Žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je odkázaný na jej starostlivosť a pomoc, nakoľko jeho ochorenie je ťažkého a progresívneho neurologického charakteru, t. j. uplatnenie nepodmienečného výkonu trestu u obžalovanej zásadným a nezlučiteľným spôsobom by ovplyvnil život jej ťažko zdravotne postihnutého manžela, ktorý je odkázaný výlučne na jej opateru a starostlivosť. Jediná jej dcéra, pod vplyvom rozsiahlej a opakovanej medializácie s uvedením jej celého mena a podobizne a uvedením si skutočnosti, že jej matke bol vyše 1 roka odpočúvaný súkromný telefón, a teda aj ich vzájomné hovory, pod vplyvom emočného šoku sa rozhodla trvale žiť v zahraničí.

Súd, podľa jej názoru, nezákonne účelovo a zaujato v jej neprospech neuviedol pri rozhodovaní o výške trestu poľahčujúcu okolnosť, dôkaz - správu z Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorou je obžalovaná hodnotená výlučne pozitívne s najvyšším možným stupňom hodnotenia štátneho zamestnanca. Taktiež súd neuviedol, že bola výlučne z dôvodu vznesenia obvinenia, postavená mimo činnú štátnu službu už od 10. júla 2019, a následne s ňou bol s prihladením na jej trestné stíhanie ukončený štátnozamestnanecký pomer od 26. mája 2020, t. j. „zákaz činnosti“ u obžalovanej trvá už od 10. júla 2019 doposiaľ, ktorý jej aj v súvislosti s rozsiahlou medializáciou znemožňuje akékoľvek uplatnenie sa vo verejnej či štátnej správe, t. j. prípadný trest zákaz výkonu činnosti je (bol by) neúčelný a v podstate vykonaný.

V neposlednom rade bola obžalovaná odvolaná z funkcie riaditeľky, pričom svojich práv sa domáha (v tom čase na Okresnom súde Bratislava III), ktorý rozsudkom z 15. februára 2022, sp. zn. 62Cpr/21/2020 rozhodol, síce zatiaľ neprávoplatne, že odvolanie obžalovanej z funkcie riaditeľky je neplatné a zároveň určil, že je stále riaditeľkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch.

V ďalšej časti dôvodov odvolania sa obžalovaná vyjadrila k hodnoteniu jednotlivých dôkazov v predmetnom trestnom konaní a poukázala na nesprávnosť ich hodnotenia súdom prvého stupňa. Dôvodila, že judikatúra vyžaduje, aby pred súdom bola vina preukázaná jednoznačne, bez akýchkoľvek rozumných pochybností, čo podľa jej názoru nie je tento prípad, ale táto má vyplývať zo zákonne získaných a zákonným spôsobom vykonaných dôkazoch, čo rovnako nie je tento prípad, pretože vina bola založená na nezákonne získaných a nezákonným spôsobom vykonaných dôkazoch, na klamlivom dôkaze výpovede svedka H., na nevysporiadaní sa s výpoveďou obžalovanej T. v spojení s výpoveďou obžalovanej na hlavnom pojednávaní v prospech oboch obžalovaných a tak i na možnej manipulácii s prepisom obrazovo-zvukového záznamu v prípravnom konaní, a to výlučne v jej neprospech. V neposlednom rade jej vina nie je preukazovaná ani podporným listinným dôkazom, rozsudkom špecializovaného trestného súdu z 10. augusta 2022, sp. zn. 13T/8/2022, ktorým bola obžalovaná T. odsúdená za podplácanie podľa § 331 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona; tento nebol ani navrhnutý.

Je zrejmé, že dôkazmi už v prípravnom konaní, ktoré orgány činné v trestnom konaní vyhodnocovali selektívne a výlučne v jej neprospech, sa nielenže nepodarilo spoľahlivo preukázať všetky okolnosti stíhaných skutkov a usvedčovať ju z ich spáchania, naopak tieto jednotlivito a spolu vytvárajú a rozumne zdôvodňujú možnosti iných záverov, čo znásobuje možnosť súdu uplatnenia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. Obžalovaná opakovane zdôraznila, že výpoveď svedka H. je jediným dôkazom v jej neprospech a táto je klamlivá, nejasná, nelogická, nezrozumiteľná, nepresvedčivá, nevierohodná a zároveň je inými dôkazmi spochybniteľná, či vyvrátená.

Obžalovaná z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a) až e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, respektíve alternatívne, aby odvolací súd ju oslobodil spod obžaloby

prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 20. júna 2022, sp. zn. VII/2 Gv 236/17/1000, pri skutku 1 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom a pri skutku 2 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná. Alternatívne, ak sa skutok stal, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „prokurátor GP SR“) na verejnom zasadnutí najvyššieho súdu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí navrhol, aby najvyšší súd rozhodol v súlade s petitom uvedenom v jej odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade odvolania obžalovanej, ktoré podala ako oprávnená osoba podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, včas podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku, v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že jej odvolanie je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako namietala obžalovaná.

Čo sa týka konania pred prvostupňovým súdom, najvyšší súd uvádza, že boli dodržané všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, predovšetkým zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, náležitého zistenia skutkového stavu veci § 2 ods. 10 Trestného poriadku, zásada voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda netrpí chybami, pre ktoré by bolo bez ďalšieho potrebné zrušenie napadnutého rozsudku a jeho vrátenie súdu prvého stupňa.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacich podstatu súdeného trestného činu treba uviesť, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výroku napadnutého rozsudku a že ho spáchala obžalovaná PhDr. W. P..

Najvyšší súd nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že špecializovaný trestný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel i v súlade s uznesením najvyššieho súdu z 18. apríla 2023, sp. zn. 4To/12/2022 ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Prvostupňový súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovanej F. T., o výpovede svedkov Bc. H. H., Ing. Q. R., I. T., zvukové a obrazovo-zvukové záznamy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prehraté v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Trestného poriadku a oboznámením relevantnými listinnými dôkazov, ktoré sú obsahom spisu a na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Svoje závery potom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti svoj výsledok o uznaní obžalovanej PhDr. W. P. za vinnú oprel. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Úvahy a skutkové závery špecializovaného trestného súdu sú založené na zásadách logického uvažovania, sú vecne správne a najvyšší súd sa s nimi stotožnil.

V predmetnej trestnej veci bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná

PhDr. W. P. sa dopustila konania, ktoré spočívalo v tom, že v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba prijala úplatok a čin spáchala ako verejný činiteľ. V rozhodnom čase pôsobila na funkcii riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pričom do pôsobnosti úradu spadala aj činnosť v oblasti služieb zamestnanosti. Využila svoj vplyv riaditeľky úradu v súvislosti s realizáciou žiadosti F. T. (právoplatne odsúdenej za zrkadlový trestný čin podplácania v tejto trestnej veci) a s realizáciou žiadosti H. H.

Pokiaľ ide o prvý čiastkový útok pokračovacieho zločinu prijímania úplatku, obžalovaná potom, ako bolo komisiou rozhodnuté o zamietnutí žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatne zárobkovú činnosť F. T., vyplývajúci z obsahu záznamu o telekomunikačnej prevádzke, zabezpečila uplatnenie práva veta tak, že došlo k prehodnoteniu jej žiadosti, menovanej bolo vyhovené a následne jej bol poskytnutý príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť. Zelenina, ktorú priniesla F. T. potom, ako bolo kladne vyhovené jej žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatne zárobkovú činnosť, bola obžalovanou PhDr. W. P. prijatá práve v súvislosti s vybavovaním jej žiadosti. Z obrazovo-zvukového záznamu z 27. apríla 2018 od 13.34 hod. do 13.55 hod. bolo preukázané, že v kancelárii sekretariátu došlo k stretnutiu obžalovanej Z. P. s N. T., v rámci ktorého táto odovzdala obžalovanej tašku so zeleninou. Pritom ani z jedného rozhovoru medzi nimi nevyplynulo, že by malo ísť o zeleninu, ktorá mala byť použitá ako „pracovná“ vzorka pre potencionálnych zákazníkov. Rozhodnutie o žiadosti o poskytnutie finančného príspevku na samostatne zárobkovú činnosť podľa § 49 zákona o službách zamestnanosti je rozhodovaním v súvislosti s vecou všeobecného záujmu podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona, pretože ide o záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Rovnako vo vzťahu k druhému čiastkovému skutku pokračovacieho trestného činu prijímania úplatku zo 16. mája 2018 špecializovaný trestný súd dospel k správne záveru, že PhDr. W. P. v inkriminovanom období prijala od H. H. nenáležitú výhodu v podobe úplatku, a to víno neznámej značky a presne nezistenú čokoládu v darčekovej taške. Svedok H. H. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyjadril, že fľašu vína a čokoládu v darčekovej taške doniesol obžalovanej ako poďakovanie za to, že bolo vyhovené jeho žiadosti o opätovné zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Túto výpoveď dopĺňa obrazovo-zvukový záznam zo 16. mája 2018 v čase od 12.27 do 12.36 hod., z ktorého vyplýva, že obžalovaná prevzala darčekovú tašku a prešla s ňou spolu so svedkom H. do kancelárie sekretariátu. Obžalovaná prijala svedka H. vo svojej kancelárii a následne kontaktovala zodpovednú pracovníčku, ktorá sa touto vecou zaoberala. V súvislosti so zaradením svedka H. H. do evidencie uchádzačov o zamestnanie teda prijala úplatok v podobe fľaše vína a čokolády.

Najvyšší súd konštatuje správne zistenie súdu prvého stupňa, že v skutkovej vete obžaloby v bode 2 bola obžalovanej kladená za vinu aj pomoc pri riešení situácie obžalovaného v súvislosti s nárokom na dávku v nezamestnanosti v Sociálnej poisťovni Trnava. Súd správne ustálil, že výsledkami dokazovania nebolo preukázané, že obžalovaná ovplyvnila situáciu vo vzťahu k tomuto nároku. Preto súd prvého stupňa správne túto časť skutkovej vety upravil jej vypustením.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii najvyšší súd dospel k záveru, že súdený skutok je potrebné v čase jeho rozhodovania v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona u obžalovanej PhDr. W. P. posudzovať ako pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024. V tejto súvislosti je nevyhnutné podotknúť, že pre súd je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase rozhodovania v merite veci (to platí tak pre súd prvého stupňa, ako aj pre súd druhého stupňa). Za daných okolností nemožno súdu prvého stupňa nič vytknúť, keďže až v čase po jeho rozhodnutí došlo k zmene právnej úpravy v ustanovení § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinnej od 6. augusta 2024, ktorá je pre obžalovanú priaznivejšia. Ako vyplýva z nižšie citovanej dikcie ustanovení § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinnej do 5. augusta 2024 (vrátane) a účinnej od 6. augusta 2024, je vzhľadom na trestné sadzby právnych úprav jednoznačné, že priaznivejšia pre obžalovanú v danej veci je právna úprava účinná od 5. augusta 2024.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 (vrátane) kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok a čin spácha ako verejný činiteľ, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov.

Podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej tiež „Tr. zák. účinný od 6.8.2024“) kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok a čin spácha ako verejný činiteľ, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Najvyšší súd preto, s použitím kasačného dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok špecializovaného trestného súdu (výrok pod bodom I. tohto rozsudku) a sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku v bode II. tohto rozsudku.

Odvolanie obžalovanej v podstate smeruje najmä do iného hodnotenia dôkazov, oproti ich vyhodnoteniu prvostupňovým súdom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom špecializovaný trestný súd správne vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovanej konzekventne odôvodnil. Najvyšší súd sa s jeho zisteniami a závermi stotožnil, preto v uvedených smeroch v celom rozsahu odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním jeho záverov. Najvyšší súd pritom zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa tvoria jednotu, preto ak skutkové závery súdu prvého stupňa sú jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a súd sa vysporiadal aj s podstatnými námietkami, tak súdu druhého stupňa to umožňuje, aby pre prípad zistenia správnosti záverov súdu prvého stupňa, na tieto odkázal a v odôvodnení svojho rozhodnutia ich už neopakoval.

Obžalovaná namietala, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal, so všetkými jej námietkami, tak ako svojim pokynom určil najvyšší súd v uznesení z 10. apríla 2023, sp. zn. 4To/12/2022. V tomto smere treba konštatovať, že nebolo úlohou súdu prvého stupňa vysporiadať sa so všetkými námietkami obžalovanej, ale len s tými, ktoré sú z pohľadu rozhodnutia súdu v merite veci pre skutkové a právne závery podstatné. Najvyšší v tomto uznesení uložil pokyn: „Úlohou súdu prvého stupňa preto bude opätovne vypočúť svedka H. H. na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom tak, aby nebolo žiadnych pochybností o zákonnosti tohto dôkazu, dôsledne sa zaoberať relevantnými námietkami obžalovanej v 1. rade, ktoré uvádza vo svojom odvolaní a následne opätovne rozhodnúť v merite veci tak, aby boli závery rozhodnutia súdu prvého stupňa preskúmateľné“.

V tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že súčasťou obsahu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústava“) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby orgány verejnej moci preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania. Obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť.

Vo vzťahu k námietke obžalovanej, že svedok H. H. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo na odmietnutie vypovedať z dôvodu, aby neprivodil trestné stíhanie sebe alebo blízkych osôb, načo neboli splnené podmienky a mal vo veci vypovedať, najvyšší súd konštatuje, že je potrebné súhlasiť, že svedok H. bol za zrkadlový trestný čin právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest, teda jeho trestné stíhanie v súvislosti s trestným stíhaním obžalovanej PhDr. W. P. bolo ukončené. Je však potrebné zdôrazniť, že svedok v súvislosti s danou trestnou vecou by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania zo spáchania iných trestných činov (napr. trestný čin krivej výpovede alebo trestný čin marenia spravodlivosti). Skutočnosť, že v danej veci svedok H. H. využil svoje právo a odmietol vypovedať, nemožno považovať za nezákonnosť, ktorá by spôsobovala nepoužiteľnosť tohto dôkazu, resp. nezákonnosť procesného postupu súdu, keď využitie práva odmietnutia výpovede akceptoval.

K námietke odvolateľky vo vzťahu k údajnej nezákonnosti obrazovo-zvukových záznamov a záznamov z telekomunikačnej prevádzky najvyšší súd konštatuje, že tieto dôkazy boli zabezpečené zákonným spôsobom v súlade s požiadavkou legitimacy, legality a aj s požiadavkou proporcionality. V rámci odvolacieho prieskumu neboli zistené žiadne skutočnosti ani procesné postupy, ktoré by odôvodňovali ich procesnú nepoužiteľnosť.

Pri ukladaní trestu obžalovanej, najvyšší súd dôsledne prihliadal na všetky rozhodné skutočnosti v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 - spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy, na jej správanie po spáchaní trestného činu ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Osobitne treba zdôrazniť, že pri ukladaní trestu bola súdom zohľadnená aj dĺžka konania. Skutky boli spáchané v mesiaci apríl a máj 2018, obžaloba na súd prvého stupňa bola podaná 21. júla 2022, k vyhláseniu prvého rozsudku súdu prvého stupňa došlo 10. augusta 2022, k vyhláseniu druhého rozsudku súdu prvého stupňa došlo 8. marca 2023 a k právoplatnému rozhodnutiu v merite veci došlo 12. novembra 2024, teda po viac ako 6 rokoch 5 mesiacov od jeho spáchania.

Najvyšší súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 a to, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024. Obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná a ani priestupkovo postihnutá.

Najvyšší súd uložil obžalovanej PhDr. W. P. podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý jej podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 podmienene odložil a určil jej skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Tento trest jej bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 329 ods. 2 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024. Tento trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu a je primeraným aj z hľadiska požiadaviek na individuálnu a generálnu prevenciu.

Súčasne najvyšší súd uložil obžalovanej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024 aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie v orgánoch

verejnej moci na dobu 2 rokov, pretože k spáchaniu zločinu došlo v priamej a príčinnej súvislosti s výkonom povolania, resp. funkcie obžalovanej. Účelom tohto trestu je dočasne zamedziť možnosť vykonávať zamestnanie, povolanie alebo funkciu, pri výkone ktorej došlo k spáchaniu zločinu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.